

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si de a dreptulu la Redactiune **Stationsgasse Nr. 1**, unde sunt a se adresá si corespondintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; câte vor fi refrancate, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru **anuncie** si alte comunicatiuni de interesu privat — se responde câte 7 cr. de linia; repetirile se facu cu pretiu scaziutu. Pretiulu timbrului câte 30 cr. pentru una data se antecipa.

Ese de doue ori in septimana: **Joi-a** si **Dominec'a**; éra candu va pretinde importantia materieloru, va esi de trei séu de patru ori in septimana.

Pstiulu de prenumeratiune,
pentru Austria:
penu intregu 8 fl. v. a.
„jumetate de anu 4 fl. v. a.
„atrariu 2 fl. v. a.
pentru Romania si strainetate:
penu intregu 12 fl. v. a.
„jumetate de anu 6 fl. v. a.

Dia caus'a serbatoriloru catolice de mane shoimane, acestu nru se da publicatatei cu o dia nainte.

Pesta, in 24 decembre n. 1872.

Cine va fi cetitu cu atentiune reportule de la Dieta, a trebuitu se fia observatu, cumca proieptulu de lege pentru conisti, n'a trecut intregu prin Cas'a reresentantiloru. S'a impededatu votare legei in doi paragrafi, cari se referu la colonistii din Transilvania, speciminte din Secuime. Acei doi paragrafi, dupa cum erau ei formulati, provandu aprige atacuri si dispute, si inveterandu cá cuprinsulu lor nu este de ajunsu chiarificatu, s'au relegatu la comisiunea centrale pentru noua desbatere, lanurire si formulare.

Reporturile acestoru colonisti sunt de o natura cu totul diferitória de a ceoru din Ungaria. Asiedierea loru pre teritoriu dominialu este forte vechia, pte mare inca din seculu trecut; cei multi, (pre cum ni se spune — nu in scaunulu Cicului vr'o 14 comune,) sefia pre teritoriu alu orasialoru secuice si posedu pamentu forte multu, mai pte totu — pentru o mica tacsu, pre vicia.

Numerulu acestoru colonisti se pune la 30,000, mai toti romani, cari asiedindu-se cu turmele lor de vite pre ace locuri padurose, parasite, mereu le arsitu si le-a cultivatu, in cátu astadi ato valóre óresi-care, pre candu ele auuci candu au fostu luate in posesiune, abaveau ceva pretiu. Si de aci provine cá acestele si prestatiunile coloniloru pentru aceste locuri, sunt destulu de mici.

Amintimu acestea, pentru ca onorabilulu cetitoriu se pricepa motivulu, candu i spunemu, cá deputatii secuici de la Dieta, in acésta privintia, au miscatu tóte petrele pentru d'a essoperá, ca drep-

tulu de rescumperare alu acestoru colonisti se se reduca la unu *minimum!*

Mai antaiu deputatii secuici au incercatu in Dieta a-si ajunge scopulu, ér dupa ce Camer'a relegá caus'a la comisiune, ei incercara in clubulu stangei centrale, carui'a apartienu, a face proseliti; in fine dederu assaltu a sup'a comisiunei concerninti. In ambele locuri insa intempinara resistintia, si a nume dlu deputatu nationalu *Parteniu Cosma*, dupa cum ni se descopere, cu zelu si succesu li-a pasitu in contra si li-a paralisatu incercárele.

Comisiunea centrale nu si-a terminatu inca misiunea, dar ea dejá se fia adoptatu principiulu, cá *colonistii cari posedu ori cátu pamentu pe viétia, totu se-lu póta rescumperá cu pretiu amesuratu prestatiuniloru*; ér unde posesiunea pe viétia nu se póte dovedi, acolo pamentulu colonistiloru se se tractedie ca estripaturu, dupa legea concerninte.

Se lucra acuma de stilisarea in specialu a acestui principiu, carea — firesce — póte se ese in favóre colonistiloru, dar tocmai asiá póte se fia si spre daun'a loru. Cáci deputatii secuici n'au incetatu a agitá, ér d'alta parte cestiunea totu nu este deplinu lamurita, ne-avendu bietii colonisti, de a caroru pele se lucra — nici unu reprezentate si aperatoriu — deplinu informatu la Dieta.

Si — este unu lucru pré fatale, cá tocmai in astfelu de casuri de urgente necesitate si de nespusu interesu pentru mii de familii, nici din partea celoru interesati, nici din partea conducetoriloru romani cu buna informatiune despre starea lucrului, nime nu se misca pentru d'a dá lumin'a receruta in cauza! Pre cátu nóa ni este cunoscutu, — numai din partea comunei *Poiana-serata* s'au tramisu inca nainte de unu anu desluciri in acésta privintia, cari au si servitu de basa pentru unele informatiuni private.

De aceea noi, ingrigiti de interesele acelu poporu, am crede de ne-aperata trebuintia, ca din partea comunelor coloniste se se tramita aici in data unu barbatu bine informatu, carele se dee deslucirile recerute si se apere folosulu tramitatoriloru. Pentru cá, se bagamu bine sém'a, de la regularea prin lege a dreptulu lor, depinde essistintia loru.

Intru asemenea, aducendu cu acésta ocaziune la cunoscentia intregi poporatiuni romane de prin scaunele sasesci, cumca se apropia desbaterea legei municipale pentru fundulu regiu, si cumca sassii lucra in ruptulu capulu pentru interesulu lor, — tienemu de ne-aperata trebuintia ca si din partea romaniloru se fia aici indemana macar unu barbatu, bine cunoscetoriu de imprejurári, carele de a dreptulu si prin deputatii romani se staruiesca pentru interesele si dorintiele romaniloru.

„Dum calet ferrum tundendum est.“

In fine vremu se fimu la acestu locu recunoscetoriu dlui eppu *I. Olteanu* si venerabilulu Capitulu gr. catolicu din Lugosiu. Fapt'a buna si intielépta merita rocnoscentia si de la contrariu.

De cinci luni ne amenintara si vecsara cu o secatura de procesu pentru cele publicate inca in Fevruariu, in nrulu 8 alu Albinei, despre „*Testamentulu lui Iova Popovicu*.“ Alalta-ieri judecatoriulu de instructiune pentru delipte de pressa, sub nrulu 189 S. V. B. 1872 ni comunicá, cumca acusatarii au recesu si investigatiunea s'a sistatu. De aceea dicomu cá au facutu o fapta buna si intielépta, si au merítatu rocnoscentia nóstra.

Pesta, in 23 dec. 1872.

Cetitorii Albinei — de sicuru 'si-vor aduce a minte, cá la inceputulu si sub tóta durat'a resbelulu franco-germanu, noi am fostu cari am sustienutu cu firmi-

tate, cumca guvernulu Austro-Ungariei, si a nume dd. comiti *Beust* si *Andrássy*, au incuragiatu pe *Francia* la resbelu, ér dupa ce se deschise resbelulu si urmá nenorocirea Franciei, *Austro-Ungaria* o parasá si abnegá; unde déca se ntemplá se invinga, totu Austro-Ungaria ar fi fostu cea dantaiu la impartirea folóseloru.

Informatiunile nóstre erau din surginge bunu, si de aceea noi — nu ne teameamu de procesu de pressa, pre cum nici nu ni s'a facutu atare.

Astadi dlu duce de *Gramont*, fostulu ambasadóre francesu in Viena, si la decretarea resbelulu, ministru de esterne in Francia, pentru de a infruntá afirmatiunile dlui *Thiers* intr'o ancheta despre causele resbelulu, cari afirmatiuni spune-au, cumca *Prussia* n'a cautatu si n'a voitu resbelulu, ér guvernulu austro-ungurescu din capulu loculu ar fi dechiaratu cá, la casu de resbelu *Francia* de felu n'are se contedie pe sprigimulu *Austro-Ungariei*, — ducele de *Gramont*, provocandu-se la date positive, spune, cá din partea guvernulu austro-ungurescu, in conflictulu cu Prussia, formalmente a fostu impoteritu a descoperi guvernulu imperialu francesu — vorbalminte acestea:

„*Austria* privescu caus'a Franciei de a sa, si dupa tóta potintia va conlucrá la victori'a armelor francesi!“

„Totu acésta — dice dlu *Gramont*, si altii au fostu impoteriti a descoperi guvernulu francesu.“

Ei bine: ce mai vreti? N'am avutu noi dreptate?! —

Destulu cá descoperirile ducelu de *Gramont* au facutu grea impresiune a sup'a cercuriloru diplomatece din Viena; oficiós'a „*N. Fr. Pr.*“ se grabi a aduce din condeiu diplomatecu o sucire si cárnire diplomatica, ér d'alta parte se scrie cá descoperirile atinse au facutu pre dlu *Beust* se plece indata de la Londra la Viena

FOISIÓRA.

Descoperiri mari.

Introducere.

Domnulu *V. Babesiu*, Redactorele Albinei, pre fói'a din urma a retipariturii povestei populare „*Argiru si Iléna Cosandiana*“, apretiuindu materialulu nationalu interesante, ce se afla in povestele nóstre, si aflandu de lipsa — intru interesulu si alu literaturii si alu nationalitatei nóstre — publicarea povesteloru, cu note explicatórie si doveditória de romanitate, — vine ca si veduv'a cu denariulu seu, si voiescu a spriginí si pre acestu terenu caus'a romana, totu d'o dáta si lucrarea mea.

Cátu pentru mine, eu i multiamescu; cátu pentru literatura, remane ca insemnetatea acestoru lucrári dóra numai dupa mai multi ani se se recunósca, candu adeca va stá naintea onoratulu publicu unu materialu mai mare, pregatitu pentru critici'a invetiatiiloru.

Germanii (nemtii) sunt unu poporu mare si cultu, si ei totusi nu au sciutu, ce tesauru se afla pentru ei in povestele loru nordice, in datinele si superstitiunile poporulu, pana nu venit *Jacobu Grimm*, si culesse si in 1835 publicá „*Deutsche Mythologie*.“

Lucrările lui deosebi, s'au prefacutu de lavóra pentru totu ce este *nationalu germanu*. — De aci si-a luat materia poesi'a si literatur'a dramatica, precum si pictur'a si sculptur'a nemtiésca, — de aci in anulu acésta a fostu disputa literaria in Berlinu, cá — pentru ce guvernulu a pusu pre unele edificia nóue figure de sculptura din mitologi'a greco-romana vechia, candu nemtii au fíntiele loru mitologice nationale!

Deci pentru ca onoratulu publicu se se

póta orientá in lucrările mele de pana acum'a, vinu a enumerá povestele publicate cu explicatiuni si tiparite in „*Albina*“ si aiurea, unele si retiparite.

I. „*Fét'a din Dafinu*.“ (Daphne). — nr. 16.

II. „*Fetu frumosu cu perulu de auru*.“ (— Phaeton in sensulu strinsu; cáci Feti frumosi in genere se numescu si alte dieitáti de lumina.) Nr. 17.

III. „*Dafinu imperatulu*.“ (Apollo Daphneos.) Nr. 48 din 1871.

IV. „*Delia Damianu*.“ (Apollo Delius.) Nr. 10 din 1870.

V. „*Piticotii*.“ (in „*Familia*“ nr. 34, 1871.)

VI. „*Psyche*.“ (suffletulu,) in „*Federatiunea*“ nr. 64, din 1872.

VII. „*Doi feti cotofeti seu logofeti*.“ (Dioscurii,) retiparita in brosiurica.

VIII. „*Argiru si Iléna Cosandiana*.“ (Sórele cu sagetile si lun'a,) retiparita in brosiurica. —

De asta data trimitu spre publicare:

IX. „*Seranu si Dioranu*.“ (lucéferulu de sóra si de demanétia.)

X. „*Serila, Medila si Diorila*.“ (totu accoi lucéferi). —

Materialulu ce am spre dispusetiune, e: a) 12 poveste de la *Fundescu*; b) 18 de la *Ispirescu*; c) 27 de la Art. *Schott*, si 110 culesse prin diferite párti si tramise mie, adeca 190 de poveste.

Dar acestu materialu e inca putienu:

I. Pentru cá nu fie-care povesta cuprinde in sine ceva deosebitu, nu fie-care e unu esemplariu independent, oi câte mai multe, (6-8), sunt totu acelu esemplariu. — Acésta are partea cea buna, cáci se póte stabili cu postivitate, cá cari trebuie se fia elementele si pártile unei poveste? In urmare numerulu povesteloru,

ce sunt unice in felulu lor, scade forte tare, asiá in cátu intre cele 190 de poveste — póte cá nu sunt 40-50 esemplaria de sine.

2. Pentru cá nu din tóte pártile locuite de romani, (nici chiar din cele din Austria,) am poveste si alte asemeni materii. Din Ardélu numai dd. *Joanu Popescu*, profes. de teologia in Sibiu, si *Joanu Metianu*, protopopu in Zernescei, m'au spriginitu' pana acuma. Din Biharia si Marmatia, pana acuma nici o litera n'am primitu. Si am scrisu la frundia si la iérba, sute de epistóle, inca si tiparite, dar fora rezultat!

Pre unulu in Ardélu l'am infestatu cu epistóle, (— ca pre unu cunoscutu si literatu,) totu cerendu-i materialu de poveste din prejurulu Blasiului, pana ce se superá si me improscá cu provocarea ca se-i fugu din oale, se nu-i neliniescu visurile comode! Aci nepasarea de scrutarile nationale e colosale!

Unu invetiatoriu din Banatu, carele altcum se crede intre cei mai buni romani si se numera intre invetiati, a disu: „Am tienutu de mai intieléptu pe *Marienescu*; nu asi fi asteptatu se-lu vedu culegendu *farmece* si *poveste babesci*. Aci — nepriceperea e colosale!

In fine romanii, ori cátu striga postulu si intetiescu timpulu, totu nu se potu desteptá usioru din somnulu seculariu; si — de aceea este atátu de greu, a progresá, si — atátu de nemultiamitoriu lucru, a se luptá pentru binele lor! De aceea se urescu séu se obosescu mai toti, cáti se apuca de a li drege sórtea!

Acésta constatandu, eu voiu se dicu cá — *n'am tabaritu*. —

Eu credu, cá idei'a dlui *Babesiu*, ca aceste materii, bine explicate, se se latiésca intre poporu prin brosiurice eftine, va contribui de a aduce lumina, si a sterni zelu si interesare pentru cauza. Deci vom face cátu ni se va poté si

mai departe, si eu speru, a fi facutu unu inceputu mare, patru dovedirea romanitatei nóstre prin datine, poveste, substitutiuni, si a contribui chiar pentru scopulu de a sterpi credintia desiérta.

Pre cátu timpu Dlu *Babesiu* va poté tipari si retipari poveste de acestea, me voiu sili a publicá cam totu la 3-4 luni materia câte de o brosiurica, astfelu continuandu 3-4 ani.

Aci urma cele doue poveste, mai susu amintite, si le recomanda atentiunii deosebite a onoratulu publicu.

Oravitia, in 2 dec. 1872.

Dr. At. Marienescu.

Seranu si Dioranu.

(Povesta populara romana. *)

I.

A fostu o imperatésa frumósá, *imperatésa romana*, ¹⁾ si a disu catra imperatulu, ca se tramita pescarii la mári, si se-i prinda unu pesce.

Imperatulu a tramisu pescarii, si ei au adusu o mrena de auru, éra imperatés'a a dat'o bucatoresei, carea erá tiganca, ca se i-o gatésca, si gatindu-o, imperatés'a romana a mancatu, si a pornitu greóna ²⁾.

Tiganc'a inca a gustatu, si a pornitu greóna, ³⁾ éra maruntielele le-a aruncatu la dóue catiele si acestea inca au ajunsu de puiatu ⁴⁾.

Abiá a trecutú cátu-va timpu, si imperatés'a romana intr'o séra a nascutu unu copilu frumosu cu perulu de auru, si i-a pusu numele *Seranu*; ⁵⁾ in nóptea aceea catra diori, si tiganca a nascutu unu copilu cu perulu de auru, si i-a pusu numele *Dioranu*; ⁶⁾ éra cele dóue catiele au puiatu câte doui catie, sprintsini si frumosi.

Copilulu imperatesei romane si alu tiganței erau de totu asemeni, asemenea frumosi si voinici; ei delocu 'si luara arcurile cu sagetile,

Detor'a publica de statu a Austriei de peste Laita, numite Cislaitania.

Ocaionalmente, in nrulu 96, aretaramu detor'a de statu a partii monarchiei austriace, ce se tiene de coron'a unguresca, constatandu prin datele publicate de comisiunea finantaria a Camerei deputatiloru, cumca cifr'a ei totale se urca la: 1.205,882,998 fl. v. a.

Este deci interesante si necesariu a scif ai cifr'a detoriei publice, ce apesa cea lalta parte a monarchiei gemene.

Ne servim pentru constatarea acestoru cifre de date ce publica de curendu in buletinulu oficial, adeca „Gazeta de Viena,” comisiunea insarcinata cu controlarea detoriei publice.

Expunerea acestei comisii ié statulu detorieloru pana la finitului luni lui iuniu 1872 si cuprinde:

1. Din total'a detoria consolidata a monarchiei, de 2.589,387,707 fl. cu interese anuali de 103.415,026 fl., scootindu partea primita de Ungaria cu 607 milioane fl. remanu in acésta rubrica pe partea cislaitana in nru rotundu cam 2 miliarde, adeca: 2.000,000.000 fl.

2. Detor'a flotante a partiloru cislaitane: 40.891,922 fl.

Dupa acésta detoria se respundu interese abia de 1.845,773 fl.

3. O detoria la Banc'a nationale de 80.000,000 fl.

Acésta detoria este fora dobanda, dar — precandu Ungaria pretinde ca este numai a partiloru de peste Laita, guvernulu si parlamentulu cislaitanu sustieniu ca — ar fi se se imparte proportionalmente intre ambele parti.

4. Detor'a desdunariloru rurale: 229.157,512 fl.

5. Din detor'a flotante comuna cu partile unguresci — de 376.860,514 fl. cam 69 procente, in cifra rotunda: 250.000,000 fl.

Dupa acésta, cuprindindu-se in note de statu cu cursu fortiatu, nu se respundu interese.

Astfelu totalulu detoriei publice se urca in cifra rotunda la: 2 miliarde 600 de milioane fl. v. a.

Er castra acésta adaugendu aretat'a detoria a partiloru unguresci de 1mlrd.200, milioane ese detor'a publica a Monarchiei Austro-Unguresci la cifr'a de peste 3 miliarde si 800 de mil. fl. v. a.

Interpelatiunea

dlii M. B. Stanescu, in Cas'a reprezentantiloru a Dietei ung. in sedinti'a din 18 decembrie 1872.*)

Onorata Casa! Eu, atatu in sustinerea, catu si in desfasurarea lor, nu potu se sprigi-

*) Cerendu-ni-se publicarea acestei interpelatiuni in totu cuprinsulu seu, pentru interesulu autonomiei nostre ierarhice bisericesci, reconoscendu si apretiuindu noi acestu interesu, cu tota placerea o putem precum ni s'a comunicatu. Red.

impartira catieii intra ei, si plecara la venatu in padure?).

Imperatés'a s'a supratu forte, ca copilulu ei semena asiá de tare cu alu tigancei, in catu abia se potea cunoasca unulu de altulu, si ar fi vrutu ca se-lu cunoasca bine pre alu seu, ca selu grigésca mai bine, si pentru acésta a tramisu dupa o „baba sciutória“⁸⁾, si a venitu baba sciutória, si s'a vaieratu ei; éra bab'a a inventiatu pe imperatés'a, ca sér'a, candu vinu coplii de la venatu, se arda unu feru in focu, si se infereze pe alu seu, ca asiá 'lu va cunoasca. Bab'a se duse, si imperatés'a arse unu feru in focu, si candu venira coplii de la venatu, imperatés'a se uitá bine la ei, de pe genele mai mari⁹⁾ cunoscou pe alu seu, si-lu infará in facia¹⁰⁾.

Copilulu s'a superatu forte, si a disu vaierandu-se: „Mama! mi-ai mancatu noroculu; déca tu me slutesci, eu nu mai siedu la tine, oi plecu in lume!“ Si atunci s'a intorsu catra copilulu tigancei, si s'a prinsu frate bunu cu elu, si jurara ca vor suferi si morie unulu pentru altulu, si candu vor peri, se péra amenduoi, si scootendu o cárpa¹¹⁾ din posunariu, a rupt'o in duoue si i-a disu: „Na, frate, cárpa ast'a de semnu, ca eu me ducu, si candu vei vedé trei picature de sange pre ea, se scii ca eu m'am prepaditu, si déca ca la frate ti va fi mila de mine, se vini se me cauti.“

Atunci Seranu nu mai dise nemica, ci luandu-si arculu cu sagetile, si doi cani cu sine, inea in sér'a aceea a plecatu din cas'a parintiloru.

II.

Seranu pornindu singuru, a plecatu catra resaritu, si calea l'a dusu intr'o padure mare, si in calea sa a venatu ou canii ce a potutu, si candu a vediatu ca s'a innoptatu, a cantatu ca se dórma peste nópte sub unu copaciu. Aci se asiedia si 'si facu focu ca se-si friga venatulu,

nescu asiedimintele privilegialoru personale si distinctiunile decorative, fiindu ca ele, in urdirea lor — urmári ale domniei tiranice, stau in contradicere cu principalele curatu democratice.

Pana atunci insa, pana candu se sustieniu ele, trebuiescu se se marginésca la drépt'a consideratiune a meriteloru adeverate.

Cine sunt aceia, care sunt chiamati, ca, in prim'a linia, se informeze coron'a si se-si dee párerile a supr'a meriteloru. ce cetatienii statulu si-au cascadegu pe terenulu civilu séu bisericescu?

Sunt aceia, ce stau cu densii in cea mai de aprópe atingere, carii controléza intrég'a lor lucrare, — deci cari mai bine cunoscuc carier'a oficiala a lor: superiorii.

Am aflatu de trebuintia ca se permitu aceste observatiuni.

Er acuma — considerandu, cumca in timpurile mai nóue, mai multi preoti gr. ort. din dieces'a romana gr. ort. aradana au fostu decorati ou semne de distinctiune, — precum se dice, „pentru meritele, ce si le-au cascadegu pe terenulu bisericescu,“ — dar — fora ca onor. guvernulu si respective dlu Ministru atasiatu persónei Maiestatii Sale, se fi cercatu a-si cascadegu de la competint'a cárma diecesana si mai ou séma de la Episcopulu diecesanu, pe cale oficiala, deslucirile pretinse si deplina convingere a supr'a adeveratei firi a meriteloru distincte; considerandu, cumca prin acésta procedura a sa, on. guvernulu pe de o parte ignoréza competint'a si cerculu de autoritate a cármei unei diecese, reconoscute prin lege ca autonoma, de alta parte slabescet detoritulu semtiementu de respectu, si legatur'a de subordinatiune intre subalterni si superiorii lor; in sfarsitu considerandu cumca din o asemenea procedura ar urmá forte adeseori remunerarea celor nedemni, precum s'a intemplat si in casulu de facia, fiindu adeca remunerate — nu „meritele bisericesci,“ luate in puterea cuventulu, ci meritele ce respectivii si-au cascadegu ea „cortes“ in soldulu partidei din drépt'a, — ce stá in contradicere cu teori'a si scopulu „decorarii,“ „distinctiuniloru“ si „remuneratiuniloru,“ si ce, in locu ca se produca zelu si nisuintia spre bine, mai multu va demoralisá.

Tocmai pentru aceea mi permitu ca se facu dlu ministru atasiatu persónei Maiestatii Sale, urmatóri'a interpelatiune:

1. Cari au fostu motivele, din cari ou oca-siunea decorarii ou semne de distinctiune, a mai multoru preoti gr. ort. din Dieces'a romana gr. ort. aradana, — dupa comunicatulu din „Buda-Pesti Közlöny,“ sub titulu „meriteloru cascadegu pe terenulu bisericescu,“ dlu ministru, inainte de tóte, n'a ascultat pre competentulu

peritu; elu atunci 'si luá arculu cu sagetile si canii, si plecá pe urm'a lui Seranu, intrebandu tóte vietátile despre elu, dar' nime nu a sciutu se-si spuna.

Si Dioranu s'a dusu, dusu, pana a ajunsu intr'o padure, si fiindu ca innoptase, se asiedia sub unu copaciu mare, si facu focu ca se-si friga venatulu, si incepú se cine.¹⁵⁾

Abiá imbuca-se antai'a bucatura, si audi din copaciu: „Hi, hu, hu! moru de frigu!“ Dioranu se uitá in susu, vediu Scorbura padurii, si 'i dise: „Vina, baba, de te incaldiesce!“

— „Ba, io nu, ca me mananca canii tei, Diorane, numai éca trei peri din capulu meu, si ti-i léga!“

Pe Dioranu 'lu strigni prin anima faci'a babei, si glasulu ei, si aruncá perii in focu, éra perii putira si bab'a dise: „Hei copile Diorane! cum vrei se me batjocuresci, ai aruncatu perii in focu ca se me mance canii tei, — ca nu faci vitegia cu o baba slaba, numai ná alti trei perii si 'ti léga canii.“

— „Déca unu cane si-a perlitu oód'a!“ — response Dioranu, éra cei trei peri si asverli de parte de cani.

Scorbura atunei se 'noredia, strigá de trei ori: „Lantiu de feru pe cani!“ si iute se scobori, dar' nu s'a incalditu, ci a saritu se apuce si musce pe Dioranu, inse acest'a strigá: „Ná, Siuro'a ventulu, Greoi'a pamentului, prindet-o, se mi-o legu cum seiu eu, ca se-mi spuna, unde e fratele meu Seranu!“ si canii incepura a latrá si urlá grozavu pre ea¹⁶⁾ si o prinsera cu dintii de érá s'o sfartioe de totu.

Dioranu strigá atunci: „Nu o prepaditi, cá am se o judecu!“ Si apropiandu-se de Scorbura intrebá ou mania: Ce ai facutu cu fratele meu Seranu?

Bab'a inspaimentata response: „L'am

peritu; elu atunci 'si luá arculu cu sagetile si canii, si plecá pe urm'a lui Seranu, intrebandu tóte vietátile despre elu, dar' nime nu a sciutu se-si spuna.

Si Dioranu s'a dusu, dusu, pana a ajunsu intr'o padure, si fiindu ca innoptase, se asiedia sub unu copaciu mare, si facu focu ca se-si friga venatulu, si incepú se cine.¹⁵⁾

Abiá imbuca-se antai'a bucatura, si audi din copaciu: „Hi, hu, hu! moru de frigu!“ Dioranu se uitá in susu, vediu Scorbura padurii, si 'i dise: „Vina, baba, de te incaldiesce!“

— „Ba, io nu, ca me mananca canii tei, Diorane, numai éca trei peri din capulu meu, si ti-i léga!“

capu bisericescu si n'a cerutu parerea lui a supr'a acoloru „merite cascadegu pe terenulu bisericescu“ ale respectiveloru facie bisericesci, remunerate cu distinctiuni?

2. Are dlu ministru de cugetu ca se urmeze in viitoriu in casurile unoru asemenea distingeri o procedura mai corecta — da ori ba? —

Onorata Cas'a! Daca acésta nu este celu d'anteiu, este unu raru casu, ca dlu ministru atasiatu persónei Maiestatii Sale se fi interpelatu; speru dar ca, in de curendu, va binevoi se respunda la interpelatiunea ce i-am facutu.

Me rogu ca se si se comunica. (Se face dispositiune ca se se comunice Ministrulu atasiatu persónei Maiestatii Sale.)

Romania.

Bucuresci, 6/18 decembre.

Alalta-ieri, luni in 4/16 dec. au inceputu in Camer'a Romaniei desbaterile asupr'a interpelatiunii dlii George Vernescu in privint'a calcarii concesiunii cáiloru ferate Bleichröder de cátra concesionari si guvernulu.

D. Vernescu si-a desvoltatu interpelatiunea, depunendu urmatóri'a motiune subscrisa de 26 deputati:

„Camer'a desaproba conduit'a ministeriului, declara ca nu recunósce primirea facuta de guvernulu a acestoru cáii pe garant'a statulu, si prin urmare nu admíte garant'a statulu, de cátu dupa terminarea lucrárilor.“

Dlu ministru alu lucrárilor publice si Dlu primu ministru Catargiu facura din acésta motiune cestiune ministeriale, si nu primira ca se se faca nici unu feliu de desaprobare. Eternulu guvernamentale si aperiatoriu alu tuturor ministriloru, D. V. Boerescu, vorbi in sensulu guvernulu.

Marti, Motiunea s'a response de Camera cu 91 voturi contra 39. „Reforma“.

Din Campi'a Aradului, in 8 dec. v.

Daca cetimu reporturile despre pertraptá-rile proceselor criminali ce tocmai decurgu naintea tribunalulu din Segedinu, contra bandeloru de hoti si talhari, si daca considerámu numerulu jafuriloru, talharieloru si infortórielorú omoruri, comise de acele bande, ou sutele la numeru, am cugetáca incriminatii nu s'nt ómeni din timpul presinte si europeni, ci barbari si vandali din Asia — nu din cea de acuma, ci din aceea din carea in seculii barbarismulu au pornitu vandalii si barbarii spre Europa d'a sparge si devastá ce numai vedu cu ochii! Dar acei talhari sunt celo mai alese dintre creaturile „Ddiului magiaru,“ (unu poetu magiaru in fantasi'a sa nebuna a inventatu unu Ddiu deosebitu pentru magiari!) in frunte cu famosulu Róssa Sándor, acestu talharius de renume europénu.

peritu; elu atunci 'si luá arculu cu sagetile si canii, si plecá pe urm'a lui Seranu, intrebandu tóte vietátile despre elu, dar' nime nu a sciutu se-si spuna.

Si Dioranu s'a dusu, dusu, pana a ajunsu intr'o padure, si fiindu ca innoptase, se asiedia sub unu copaciu mare, si facu focu ca se-si friga venatulu, si incepú se cine.¹⁵⁾

Abiá imbuca-se antai'a bucatura, si audi din copaciu: „Hi, hu, hu! moru de frigu!“ Dioranu se uitá in susu, vediu Scorbura padurii, si 'i dise: „Vina, baba, de te incaldiesce!“

— „Ba, io nu, ca me mananca canii tei, Diorane, numai éca trei peri din capulu meu, si ti-i léga!“

Pe Dioranu 'lu strigni prin anima faci'a babei, si glasulu ei, si aruncá perii in focu, éra perii putira si bab'a dise: „Hei copile Diorane! cum vrei se me batjocuresci, ai aruncatu perii in focu ca se me mance canii tei, — ca nu faci vitegia cu o baba slaba, numai ná alti trei perii si 'ti léga canii.“

— „Déca unu cane si-a perlitu oód'a!“ — response Dioranu, éra cei trei peri si asverli de parte de cani.

Scorbura atunei se 'noredia, strigá de trei ori: „Lantiu de feru pe cani!“ si iute se scobori, dar' nu s'a incalditu, ci a saritu se apuce si musce pe Dioranu, inse acest'a strigá: „Ná, Siuro'a ventulu, Greoi'a pamentului, prindet-o, se mi-o legu cum seiu eu, ca se-mi spuna, unde e fratele meu Seranu!“ si canii incepura a latrá si urlá grozavu pre ea¹⁶⁾ si o prinsera cu dintii de érá s'o sfartioe de totu.

Dioranu strigá atunci: „Nu o prepaditi, cá am se o judecu!“ Si apropiandu-se de Scorbura intrebá ou mania: Ce ai facutu cu fratele meu Seranu?

Bab'a inspaimentata response: „L'am

Si totusi acestu nému asiaticu, resp. ste-panitorii nostri magiari se indigna candu strainatatea, popórale civilizate, judecandu-i dupa faptele si datinele lor, ii eschide din concertulu europénu, si ii stigmasédia de ceea ce sunt: de nomadi si barbari! De barbari ii-a numitu acú patru ani dlu Tréfort, actualule ministru de culte, — de barbari si de nomadi ii arteá de nou naintea lumii o autoritate competinte, dlu professoru Scharr, in opulu seu: „istoria culturale generale.“

Apoi ce se dicem noi, se nu ni se sfasie inim'a, candu acestu nému, pre langa ce ne stapanesce si asupresce, pre langa ce se 'mbuiba si se 'ngrasia din spinarea nóstra, — vre se ni impuna si limb'a sa asiatica si a ne asiatisá, punendu tóte in miscare pentru a ni luá scólele confesiunali, redicate din sudórea nóstra, si — in legatura cu sant'a nóstra biserica nationale — unicele nostre garantie pentru conservarea essistintei nostre nationali?! si a ni le luá sub devolesculu pretestu, ca sub aripile si sub tutele lor vom naintá si ne vom ferici!

Suffetulu ni se revólta candu vedemu ca acestu nému, care din tulpin'a sa puru magiara n'a produsu nici o data unu spiritu adevratu mare si sublimu, tóte celebritátile sale fiindu de origine straina, si totu ce are nobilu si frumosu fiindu opuri ale strainiloru si renegatiloru, — candu vedemu ca elu nu se multiemesce cá-lu tienemu pre umerii nostri si-i redicámu palate si nenumerate institute, pana si universitate si teatru, pentru a se cultivá, a se desvoltá si a se desbracá din barbari'a sa asiatica, ci — trufasiu si talharius si nesatiou cum este, vre se ni rapésca pana si scólele din satu!

Acestea nu sunt incriminári ale unui „Daco-romanu“ contra cavaleresculu nému magiaru, ci sunt espresiunea suffetulu revoltatu pentru brutal'a pasire a potericiloru dilei in contra scóloru nostre confesiunali.

In „Albina,“ acestu pré valorosu organu nationalu, on. publicu a cetitu destule despre abuserile si influentiárele nelagali ale autoritátiloru politice, pentru a ni face scólele comunali. Dupa ce insa pan'acuma nu li-a succésu a satisfacé dorintieloru si comandeloru celoru de susu, domnii politici, adeca cei de la „varmege,“ cum li dice poporulu nostru, pentru a-si cascadegu grati'a celoru mari, au recursu acuma la celu din urma midilou prin care ar poté se ni ié scólele din mana, pretestandu ca ei „essecuta numai legea,“ acea odiósa lege din 1868 art. 38. Ce dice acésta lege?

Dice ca: „daca intr'o comuna afora de biserica ce are scóla, conspundietória conditiuniloru prescise de lege, si afora de credintiosii ei, a bisericii, sunt 30 de copii de alta confesiune, si deobligati a merge la scóla ai ca-

mancatu!“ si Dioranu atunci sumutiá canii a supr'a ei, si érá se o rupa, dar bab'a strigá: „Diorane! opresce-ti canii se nu me manance, cá-ti dau pe Seranu, mai fumosu decum a fostu!“

Dioranu oprí canii ca se nu o mance, dar se o tiena bine, se nu o scápe, si canii 'lu ascultara, éra Scorbura dise: „Aid', Diorane, cu mine la laculu dineloru, lacu ohiseracu, unde iérb'a cresce, in patru se 'mpletesce!“

IV.

Atunci amenduoi plecara la laculu dineloru¹⁷⁾ si canii tiena de ea ca se nu li fuga, si Scorbura ajungendu la lacu, a luat apa din laculu de unde se scaldá imperatés'a dineloru¹⁸⁾ si pamentu de pré malulu lacului, si re'ntornandu la copaciu, scóse ósale lui Seranu din butórcá, le intinse in rondu, preserá pamentu peste ele, le stropi cu apa, suflá preste ele si dise: „Serane! de te-ai face mai frumosu de cum ai fostu!“

Atunci pamentulu de locu se prefacu in carne si vene, ap'a se prefacu in sange, éra suflarea i dede vietáti, si Seranu se sculá mai frumosu de cum a fostu!

Seranu cum se tredi, vediu pe Dioranu si i dise: „Ah! frate! ca greu am fostu adormitu!“ éra Dioranu i response: „Ai fi dormitu pana-e lumea, se nu fiu fostu eu!“

Seranu se 'ntórise, vediu Scorbura, carea stá in gur'a caniloru, nu pricepea ce s'a intemplat, si de mania strigá: „Siuro'a ventulu, Greoi'a pamentului! faceti-o prafu si pulbere!“ si canii se aruncara a supr'a Scorburei, si o sfarmara, si Scorbura peri.¹⁹⁾

„Mei frate!“ — dise Dioranu cu mania — „de ce nu m'ai lasatu pre mine ca se o judecu eu, pentru ca eu te-am scapatu pre tine, si nu tu pre mine!“ si incepú Dioranu a se sfádi si bate cu Seranu, ca se-lu omóra.²⁰⁾

nu parinti nu vreu a se folosi de scola con-
fesionala esiatinte: comun'a e deobligata a re-
licia scola comuna. Va se dica, daca parintii
lar — se bagamu bine sem'a cei amenintati, —
oti parintii acelu 30 de copii nu vreu a-
ramite copiii la scola de pan'acuma, si deci se
or plange la locul competente; nu prescrie in sa
gea de felu ca domni de la comitatu, negri-
indu cauzele administratiunale, se colinde prin
ate si pentru a erui — nu! — pentru a influ-
tia pre respectivii locuitori, spre a se
berta cu cei ce pan'acuma au lucratu la olalta,
cu cei ce s'au pomenitu si au traitu fratiesce si
restinesce din mosi-stramosi!

Dar se dicemu, ca domni de la comitatu,
prin comisiunile de trei membri, (intre acestia
doi magiari seu svabi magiarisati, si numai
unu romanu!) se dicemu ca nu influentia, nu
acu presiune a supr'a respectiviloru locuitori,
otusi e ridiculu a ceri de la casa la casa pen-
tru a afla ca cine nu vre se-si tramita copiii la
scola de pan'acuma, perorandu-i si explicandu-i
legea, facuta in interesulu magiarismului!

Mai dica deci cineva ca n'avemu si nu
sustinemu una parintesca stepanire, candu ea
— o generosa de ea! — fora a se fi vaitatu
cineva, cercetedia pre sateni si-i intraba ca —
vre nu-i dore ast'a si ast'a, si-i intinde leculu
tamadurii!

Multamita in sa Stepanului a tote ca —
stepanul dilei pan'acuma n'au gasitu nici intr'o
comuna 30 de — molipsiti de epidemia magia-
rismului, desi domni doctori in comunele
Curticium, Socodoru, si Paulisium au speratu ca
vor ave ce lecu si tamaduf. Veghiati in sa, fra-
tiloru, caci „celu violenu“ n'are pace si duce
pre cei slabi de angeru in ispita!

Campianulu.

Langa Muresiu, 8/20 dec.

(Ca se se scia si pricepa pentru mai buna
orientare!) Eram intr'unu discursu cu dlu F.
P. membru alu comisiunei delegatiunale serbe
ce a intervenitu la Ciacova, candu densulu mi
e adresa cu urmatoarele:

„Rogu-Te, dle, in ce calitate ore a parte-
cipatu la pertractatiunea de despartire in Cia-
cova dlu Bartolomeu, secretariulu eppescu din
Caransebesiu?”

„Dupa Regulamentulu de procedura §. 3
alu Delegatiuniloru, in fie-care comisiune sunt
designati cate trei membri, dintre cari, numai
doi au se cooperedia activu; er alu treilea este
numai de reserva, — suplinitoriu in casu de
impedecare a vre-unui'a dintre cei doi.

„La Ciacova, Foeni, Tolvadia, Gaiulu-
micu si Denta comisiunea delegatiunei romane
a statu din dd. Vinc. Popu, conducatori, Mi-
hailu Juica, alu doile membru, era administra-

torulu proteralu Aless. Popovicium a represen-
tatu consistoriulu, si totusi a participatu formalu
si activu si dlu Bartolomeu?”

I-am disu dlui interpelante, ca — nu face
nimic'a de aceea, numai treb'a se se fia ispra-
vitu bine. Ei, dar sciti ce-mi replica serbulu?
Eca acesta:

„Comisiunea v'ost'ra (serba) la inceputu
a protestatu contra participarii nelegale a dlui
Bartolomeu; intocmai precum a facutu comi-
siunea delegatiunei romane la Temisióra facia
de unu membru rezervist alu delegatiunei ser-
be; dar la intrevinerea dlui Aless. Popovicium
vedindu noi ca treb'a merge bine in partea
nostra, ne lasaramu de protestu!”

Asia este; dlu Bartolomeu si in protoco-
le de pertractatiune figuradia ca alu treilea
membru suplinitoriu fora dreptu, fora cale! Nu
sciu, cine l'a denumitu pre dsa de atare?! De-
legatiunea noastra nu l'a denumitu!

Membrulu comisiunei serbe F. P. ni po-
vesti apoi, cum a decursu pompós'a tracta si
parad'a improvisata si arangiata — nu de com-
unitatea bisericésca, precum s'a fostu afirmatu
falsu, ci de clicasii si satelittii domniloru stepa-
nitori, adeca de auctoritatea politica si opidana.

A fostu inocenata o parada politica — pre-
cont'a bietiloru romani, dar in favorea dlui
Bartolomeu! Acest'a a figuratu de oratoru si
prefectu limbist magiaru; a toastatu pentru
parintesculu guvernulu etc. etc.

Eca dara pentru ce a trebuit se fia si
dlu Bartolomeu la comisiune; se faca voiagiuri,
se se distraga la bancheturi, serenade, — si
capulu lucrului e: se capete diurna si accidin-
tie si popularitate in ochii domniloru!

Inse ce se-i faci; dlu Bartolomeu este
celu mai invetiatu, celu mai intieptu si rutina-
tu barbatu — uniuclu in felulu seu! Fora de
intrevinerea si incurgerea lui, — asia afirma dlu
oppu Popasu, — nicairu nu e posibilu, nici cu-
getabile despartirea ierarhica; si — cum se
vorbesce, chiar s'a pretinsu la locul competente,
ca in totu locul numai dinsulu se fia esmisu!
„Este circumspectu si omu minunatu!” Asia
dice Pre sant'a Sa! Vom vedé rezultatele din
protocole — la urma!

Temisióra, in 20 dec. 1872.

(Reflessiuni la banueta de proselitismu.)

Pre stimata Redactiune! A saltá de bucuria,
ca ai doventu ceva, candu n'ai doventu ne-
mic'a, este lucru vanu; er candu estasulu pro-
vocatu de afectulu bucuriei te scote pe strada
si te face de arunci cu tina in toti, cu cati con-
vini, — este si mai reu! Si atunci cu este de
miratu, ca joculu se termina cu cunoscut'a spe-
riare copilarésca: „Schau, Schau! da kommt
der Wau, Wau!”

Astfelu de omu se vede a 6 corespun-
dintele P. de langa Temisióra in corespundin-
tia intitulata: „proselitiemulu confesionalu“
etc.“ publicata in „Albina“ nr. 94. — P. are
bucuria nespusa pentru cuventulu ca ar fi do-
benditu gr. orientaliu biserica din Siusianovetiu,
pe candu ei n'au doventu nimic'a, deca biserica
a fostu a lor, si remana si mai departe a lor. 1) — P. in estasulu bucuriei sa-
le ese in publicu si dá cu tina in parintele
Eppu Olteanu, in clerulu seu „proselitisticu“,
in catolicu infalibili, in nu sciu care „egy ro-
mán“, in Lónyay etc. —

In urma — „risum teneatis“ — incheia co-
medi'a cu joculu prunciloru de némtiu: „Schau,
schau! da kommt der Wau-Wau!”

Serace Romano, fericitu esti, ca posiedi
asia invetiatori ca pe inteligentulu P. Nu in-
daru esti tu surculu din buciemulu latinu, ras'a
mongolica sta departe napoia ta. 2)

Pecandu acceptamu, ca conformu titlului
corespondintiei se cetesu ceva interpretare a
legi, ceva disputa de dreptu, ceva lumina in
intunereculu ce se presupune in protelitismu,
seu in faptele guvernului; atunci P. a creditu
cumea improscandu in drept'a si stang'a ou tina,
si-a implinitu misiunea de Romanu, per excel-
lentiam, e Romanu, nationalistu bravu, a fericitu
natiunea romana!

Nimicu e mai simplu, mai inocent, ca
caus'a bisericeii din Siusianovetiu. O majorita-
te absoluta a locuitoriloru s'a insinuat cu tes-
timonia legali a trece la religiunea gr. catolica,
remanendu numai o minoritate neconsiderabila

1) Se ni ierte dlu parinte ca — spre curmarea
polemielor mai departe in acesta materia, se damu
noi — si pentru a noastra justificare — unele des-
luciri obiective la argumentele sale cari ar fi se fia
rectificatorie, dar sunt mai multu polemice.

In impregiurabile de astadi, candu — precum
credemu, sufletu onestu de romanu nu se mai pote
indoi ca nationalitatea ni e pusa sub tescu strainu
si se apesa in totu modulu de straini: nu potemu
adla mai peccatosu lucru, de catu — macar si cele
mai mici asupriri ale poporului nostru prin mofturi
confesionalu, si a nume prin incercari proselitistice
— ori in care parte. Cumca la Siusianovetiu s'au
facutu atari, este fapta positiva, pe care in neca-
surile nationalu de astadi indoitu trebeu s'o condam-
namu. Apoi sciti ca faptele pururii sunt edussulu
planuriloru si intreprinderiloru omniloru, de aceea
este ca — nu poti lovi o fapta rea, fora a lovi si
pre fapturi. Rectificarea ar ave se arete ca —
fapta e buna, seu persoanele atinse sunt gresite.

Adeveratu ca Romanii ortodossi din Siusiano-
vetiu n'au cascigatu ci numai si-au conservatu bi-
serica: dar — cine nu scie ca, totu omulu se bu-
cura candu lupulu, intratu in staulu ca se manance
oia, a fostu alungatu; fora de a poté papá. Este
logicu si o bucuria naturale. —

2) Publicam si frasele gole, temendu-ne se nu
fimu inculpati ca am stersu cele mai bune argu-
mente! —

Dar Ddieu ii despartii si-i arunca in ceru,
si pe Seranu l'a facutu luciferulu de deman-
tia, si li dise: „Se nu ve mai intalnitii amenduoi
pana va tiené lumea ast'a!” si pentru acesta nu
se intalnescu!

Partea explicatoria.

*) Acesta povesta e preluorata din esem-
plariate tramise:

1. De Dlu Josifu Olariu, invetiatoriu in
Domani, culésa de la povestitorii Adamu Terbu,
Jonu Colosióra si Parascheva Olariu (n. Liuba,
a lui Traila Murgu.)

2. De Dlu Jacobu Ocianu, inv. in Padina-
Mateiu, povestita de Nicolae Sporia.

3.) De Dlu Jonu Metianu, protopopu in
Zernesci, culésa de dlu inv. Nic. Roitu, inv. in
Branu, mai numai estrasu.

4. De Dlu prof. Jonu Popescu in Sibiu,
scrisa de clericulu Ales. Perhaita, povestita pe
la Blasiu, si Lapusulu-ungurescu.

5) De Dlu Sofroniu Liuba, inv. in Maidanu,
casi o parte a povestii „Piperusiu Petru.“

6.) De Dlu Jonu Metianu, scrisa de Dlu
inv. Vartolomeu Bude in Zernesci, sub titulu:
„Doi frati ou totulu de aur“, mestecata si cu
alte eleminte. —

Teritoriulu acestei poveste e dara in Ba-
natu si Transilvania.

Cu catu o povesta seu o datina de insem-
netate e mai latita, cu atata are si pretiu mai
mare.

Diferentiile

in esemplariate tramise.

1. La Josifu Olariu. O oia a fetatu unu
mnelu si i-a pusu numele Busuiocu, si o lupóia
sub stenca de clentiu a fetatu unu catielu si i-a
pusu numele Leostenu. —

Pana se duce lupóia dupa mancare, Le-

ostenu se scobore la Busuiocu si se infratiescu.
Lupóia odata insiela oia si o ucide, Busuiocu
s'a superatu pentru muma sa, si cu Leostenu
ucidu lupóia. Aci Busuiocu face pe Seranu, si
Leostenu pe Dioranu. Totu la Josifu Olariu,
dupa Jonu Colosióra o lupóia léta 2 prunci,
si acestia jóca rol'a lui Seranu si Dioranu.

La Perhaita, o muieré nasce doi copii, pe
unulu lu chiama Albu Vasiliu, pe altulu Negru
Stefanu; Albu face pe Seranu, Negru pe Dioranu.

2. In locu de carpa, la Jonu Colosióra e
oamesia, la N. Reitu e stergura. La Perhaita
scrie fie-carele numele seu intr'unu arbore si
numele sangera.

3. In locu de Scorbura, la Jacobu Oci-
anu e „Ciuta Baltiata“, carea s'a bagatu in
scorbura, lemnu betranu cu butórea, gaura ma-
re in medilocu. Perhaita scrie: „Scorbura (mon-
stru) potopesce“ pe Seranu.

La N. Reitu e „Scripciuroica“; la Josifu
Olariu e „Baba baltiata coltiata“, cu capulu
cátu merniti'a, gur'a cátu resniti'a.

4. In privintia uciderii lui Seranu, la
Josifu Olariu dupa Jonu Colosióra, bab'a a
dusu ósale lui Seranu intr'o pestera, si aci le-a
ascunsu. La V. Bude bab'a a facutu stenu de
pétra din Seranu.

5. In privintia invierii lui Seranu, la Reitu
Scripciuroica a suflatu in trei parti si a venitu
Seranu, — la Perhaita Scorbura redica o stenca
de pétra, scote de acolo unu botiu (globu) de
marmure, sufla peste elu, si Albu Vasiliu se fa-
ce mai frumosu.

6. In privintia caniloru, la Jonu Colosióra
canii lui Seranu s'au aflatu vii la copaciu si nu-
mai cu ierb'a fereloru s'au potutu deslegá lantiu-
rile de pre ei. La J. Oceanu se numescu ogarei.

7. In privintia prefacerii in luciferu, la
J. Oceanu e: Si ajungendu amenduoi la apo a

mare ou unu privetiu, (unde ap'a se sórbe in
pamentu,) dise Seranu: „Moi frate! de candu
amblamu amenduoi, nu am mai probitu, cine
pote sarí peste privetiu. Dioranu se dede peste
privetiu, si cadu in elu, de nu se mai vedu.
Lui Seranu i-a parutu reu ca mantuitoriu
seu peri, si dise: Fratele meu me scose de la
morte, era eu lu prepadii, si se arunca si elu in
privetiu de nu se mai vedu.

Oceanu explica: „Se crede ca acesti'a
sunt luciferii de sera si de demanetia, cari nu-
mai la 3 ani se intalnescu si atunci se saruta
unulu cu altulu.“

La Reitu se incheia: „Unulu a remasu la
apusu si altulu la resaritu, si acestia sunt lu-
ciferii.“

Poporulu are dara in acesta povesta cu-
nosciint'a despre ce povestesc; scie ca-su lu-
ciferii. — In pre pucine poveste soie ca des-
pre ce lucruri mari povestesc. —

La unele puncte voui mai re'ntorce.

Astronomi'a.

Pentru ca explicatiunile mele se fia mai
pricepute, si ca se se véda materi'a de insem-
netate ce e si in asta povesta romana, voui atin-
ge catu se pote mai pe scurtu despre luciferu
din pautu de vedere astronomicu, dupa Dr. J.
Mädler. (Populare Astronomie, Berlin 1846
p. 135.)

Venus e planet'a carea sta intre Mercuriu
si pamentu (era planeta) si dincolo de Mercuriu
e sórele.

Venus e departe de sóre cam de 15 mi-
lióne de mile, de pamentu ea sta mai aproape,
— are timpu candu e numai de 5 1/4 milióne de
mile de parte.

Pana ce pamentulu se'ntorce o data pre
langa sóre, Venus fiindu mai aproape de sóre, se
'ntorce dupa sóre in 224 de zile, 16 óresi cate-
va minute.

de 8--9 familie cu 30--40 suflote in religiunea
de mai nainte. 3) Art. legi din 1848 dice ca
biserica are se remana celoru romani in religi-
unea de mai nainte, candu numai o parte trece;
— dar nu spune numerulu. Ratiunea inse aler-
ga intr'ajutoriu legi, si dice: deca minoritatea
remasa e asia de neconsiderabila, ca cea din
Siusianovetiu, incatu nu mai pote forma paro-
chia, atunci numai buheloru ar fi se remana bi-
serica. 4) Eppulu Olteanu deci a cerutu bise-
rica pe partea majoritatiei insinuate la s. unire.

Unde e aici nedreptatea? Séu congrega-
tiunea cottense legata de liter'a morta a legi,
deca a lasatu biserica celoru 8 familie, — ce
misielata a comisu facia cu P. carele se bucu-
ra de acea? 5)

N'au doventu gr. orientaliu, n'a perdutu
Eppulu Olteanu. — A triumfatu numai legea
de la 1848.

Insa dupa P. Eppulu Olteanu cu capitu-
lulu seu, a cerutu brachiulu armatu, ca se traga
aceia Biserica! Minunatu poetu e P, cum ne in-
canta cu lir'a sa! Eppulu Olteanu si capitulu
a avutu lipsa de biserica, si nu poporulu, ca-
rele a zidit'o! Si deca Eppulu casciga acea bi-
serica, bagséma o dá catoliciloru infalibili, seu
chineziloru, si nu éraii romailoru cari cu crun-
te sudori a redicat'o!

Greco-catolicu perdura bisericile din Par-
tia, din Silasiu si altele, si nu strigare alarmu,
se supusera geliloru. P. nu perdá nimic'a in
Siusianovetiu, si striga in gur'a mare: misie-
litate! —

Preotimea gr. cath. e „proselitistica“,
dupa P. — Bine deca-i place primimu si
acestu epitetu. Dar se ne ierte, ca nici un'a

3) Se-i dicemu: „a parintiloru lor“, caci
spunemu adeverulu, si acela e lucrulu de frunte la
rectificadi. Red.

4) Ceea ce dlu parinte binevoiesce a numi ra-
tionalu, dupa noi este tocmai neratiunalu.
Candu s'a redicatu si santitu biserica, ea s'a desti-
natu pentru o confesiune a nume, in casulu de facia
pentru cea ortodossa, dreptumarit'ia; — deci
de la acesta s'a se instrainá pre catu timpu mai
essistu doi crestini ce se tienu de ea, este nedreptu
si — neratiunalu. Insa legea din acestu punctu
de vedere a manecat, si ea este chiara, si n'are
trebuinta de aplicatiune, caci si praes'a a aplicat'o
in acestasi intietesu. Acest'a parintele eppu Olteanu
scie pre bine, si asia prin cererea sa a atentitu,
cum se vede, a denaturá legea si dreptatea. — Apoi
se ierte dlu parinte parochu romanu gr. cat. din
Temisióra. se-i spunemu — ratiunalminte, ca
30--40 de crestini nu sunt „buhe“ si — nu este
competint'a nici a dlui Olteanu nici a municipiulu
comitatensu, a decide ca. poté-vor dreptu-credin-
tiosii din Siusianovetiu se-si sustiena biserica seu
nu?! Acest'a cade in eschisiva loru competintia. Red.

5) Sa nu luamu nimenu in nume de reu, ca —
astadi, intre grelele cereári ce suferimu, se bucura,
candu vede invingendu dreptatea! Red.

Mass'a planetei Venus e ceva mai mare
de catu a pamentulu, si osi'a cam asemene.

Venus e stenu cea mai luminosa pe cerulu
nostru. — Ea se pote vedé timpu de 3 ore si
ceva mai multu nainte de resaritulu sórelui,
si asemene timpu dupa santitulu sórelui.

Planet'a Venus e si luciferulu de sera, si
celu de demanetia, si cei din vechime deosebi o
numia numai Luciferu.

Este dara unu timpu innainte si dupa me-
diulu noptii candu luciferulu nu se vede. Nu se
vede, pentru ca pamentulu se intorce pe dupa
osi'a sa, si acesta e caus'a si facia cu sórele, de
se face diua si nopte.

In conjunctiunea (intórcerea) sa de susu,
adeca candu Venus ni se aréta din colo de
sóre, si candu percurge cea lalta diumetate a
cercului seu pre langa sóre, luciferulu e deplinu
luminatu, si cu indopartarea sa spre apusu, de
catra sóre, se pare ca marimea lui cresce, dar
figur'a luminei, scade. In timpulu elongatiunii
(indepartarii) mai mari, e numai pre diumetate
luminatu, si candu figur'a luminei scade la 1/4,
incepe stralucirea viua de nou.

In conjunctiunea sa de diosu, adeca candu
ni se aréta din óoci de sóre, vederea se intre-
rumpe din cauza, ca e mai aproape de sóre, si
sórele rapescé lumin'a de la stele, precum li-o
dá candu e departe de ele, si din cauza, pentru
ca Venus in asia pozitune sta, de numai o la-
time angusta a feciei i se umineza de sóre.

Venus, candu trece pe langa disculu só-
relui, se vede ca unu cercu negru, — si in con-
junctiunea sa de diosu, a rare ori trece, si atunci
ochii buni, vedu unu punctu negru in disculu
(taierulu) sórelui; cu ochianulu se vede rotundu,
tare insemnatu la margini, si deplinu negru.

Trecerea cea mai de aproape i va fi in 8.
dec. 1874. (Incheierea va urmá.)

preotimea nu ni remane indereptu in ast'a privintia! Astfelu in sa potomu dice, ca stramosii lui P. au fostu coi mai mari *proseliti*. Pote ca nu parasira ei religiuena loru stramosiesca pagana ore candu, si se facura crestini? Asia forma dara, insasi mantuitorulu Cristosu si santii sei Apostoli a fostu coi mai mari *proselitisti*.⁶⁾

Bagséma P. numai de la preotimea gr. cat. ar pofii unu indiferentismu nemarginitu! Se insicla forte! Preotimea nostra are naintea ochiloru acelu pasu alu Evangeliei, unde se dice: „Si pre celu ce vine la mine, nu-lu voiu scote afora.“ Si numai chiamata se duce, si nu cu intrige si brutalitati, ci suferindu de aceste, si-implinesce misiunea sa in causele treceriloru. Nu 'si-teme pana sa!

Dar P. in fantasi'a s'a a si veditu brachiulu armandu-se pentru d'a ocupá biserica din Siusianovatu, intocmai ca sultanulu din o mia si un'a de nopti, prin ferestr'a vrajitoriu-lui seu. — Anecdota fantastica arabica a fostu aceea, anecdota si mai fantastica e si scornitur'a lui P.

Apoi cu mai mare iutiela se vede a fi auditu F. ca Eppu'u Lugosului pentru acestu desastru, voesce a se desdauna in Carasiu, de catu ca acest'a se aiba vre o basa adeverala.

Nu mai unulu e adevierulu, ca stimat'a Redactiune e demulte ori misielosce sedusa, prin unele corespundintie veninoso si necalificate, si inca — ce cu dorere marturisimu — spre detrimntulu reputatiunei a insasi Redactiunei. 7) „Albina“ dupa insusirea ei ar culege de pe tote florile miere, inse corespundintii cei neconsciintiosi o fortieza a se debraca de natur'a sa si a urma natur'a paingenuului, carele de pe tota florea numai veninulu 'lu culege. (Multiamimu pentru complimentu! Marturisimu ca — nu suntemu infalibili! Red.)

Cu referintia la admonitiunea lui P. „ca crestini de omenta se se pregatessa la lupta ca lupulu vine,“ — i reflectamu numai cu anecdota cunoscuta a nebunaticulu care avea placere a speria pre altii strigandu, ca-lu musica canii, pentru ca se-i alerge intru ajutoriu! Se bage P. bine de sema, ca se nu o patiesca ca si acelu omu, earui tooma in casulu de nevoia nime nu-i alerga intru ajutoriu, candu adeca canii chiar navalira se-lu mance! —

Fiindu ca P. a atacatu preotimea gr. cat. in genere, de carea si subscrisulu se tione, speru ca stimat'a Redactiune va dá locu acestoru reflexiuni in Colonele Albinei; caoi unui diurnalu de publicitate ca „Albina“ nu-i-e permis a fi sedusu, nici a fi partialu, nici a lasa scorniturele nepedepsite. (Aminu! Numai totusi aceea nu recunoscemu, ca preotimea gr. catolica ar fi fostu atacata preste totu. Red.)

G. Traila,
parochu gr. catolicu.

Seleusiu, in Ba natu, 6 dec. 1872.

Multu stimato domnule Redactore! Desi cam intardiatu, mi tienu de detorintia nationala a profitá de ocaziunea binevenita, spre a face cunosutu onoratulu publicu meritulu ori-carui demnu; barbatu nationalu, ori unde-lu intelnim fiindu acest'a de insemnatu mare pentru causa nostra nationala. Dreptu aceea convingendu-me deplinu despre adevierulu, dreptatea si oportunitatea la care tiene atatu de multu „Albina,“ vinu a reportá despre incoronarea opului a renumitulu pictore academicu de Roma Nicolae Popescu, tiendu-me de principiulu, ca se se convinga catu mai bine intregu publiculu romanu despre opulu esecutatu de numitulu artistu in sant'a nostra biserica.

Facendu-se aretare juridictiunei politice, cumca mentiunatul d. pictore si-a terminatu opulu zugrafiei bisericii nostre, luni in 7/19 augustu a. c. din partea Regimentulu serbo-banatiou s'a decisu colaudarea; la acest'a au fostu ordinaru c. r. D. Capitanu architectore Kraft diu Panciova; ér din partea Juridictiunei bi-

⁶⁾ Bine dicei! Si ducerea ad absurdum este argumentu, — insa fora valore intrinseca, fora morala! De altminte condamnamu nu pre cei-ce nu scotu a fora pre cei de omenta ce vinu la ei, ci pre cei ca amagescu cu promisiuni false si cu beature pre cei slabi la fire! Apoi — fia din ori care parte. Red.

⁷⁾ Sotrea acest'a e amara, dar este a tuturor Redactiuniloru, ba a tuturor omenilor! Unde e ac el'a carele nu a fostu amagitu a dese ori de conome nii sei! Cristosu mantuitorulu, fiulu lui Ddieu, a petrecutu ani cu Juda in strinsa societate, si totusi a fostu vendutu de elu! „Albina“ nu pote se aiba privilegiu, nu pote se fia excepta de la regula generale. Ne adoperamu, catu potemu, a ne feri, — atata este totulu. Red.

sericesci rss. domnu Simeonu Dimitrieviciu, protopopulu tractualu, inositu si de c. r. dnu supra-tenente Balnosianu.

Lr 10 ore de deminétia adunandu-se poporulu, in frunte cu preotii locali si cu artisti'a comunala, intre salve de trescure cu totii intrara in sant'a biserica, si dupa ce amintitulu d. architectu cu domnulu protopopu, carele inca e perfectu in artea picturei, cerceta dupa programa tota biserica, recunoscura curendu fenomenulu ce s'a ivitu ca o stea noua pe orizontulu artei in mediloculu natiunei romane; incantati de completulu, admirabilulu resultat, numai decatu rss. protopopu rostí o cuvatare poporulu pre accomodata scopulu si petruandiatia de inimi — despre onorea si stim'a ce se cuvine aceloru crestini cari se ostenescu de a infrumetia mai antaiu casa lui Dumnediu si se ingrigescu pentru binele si saltea natiunei romane; totodata in presentia comisiunei facu unu encomiu si bravulu dnu pictore, recomandandu-lu pentru ca si-a implinitu frumos'a sa missiune cu cea mai mare scumpetate si ca intru adevieru natiunea romana pote se fia mandra de talentulu si virtuositatea sa in arte. Dupa aceea s'a datu unu banchetu stralucitu, la care luara parte mai numerosi ópeti petrecendu-se in armonia cea mai desclinita, redicandu to aste ocazionali.

Deci dara se dicemu cu totii: Atotpotericulu si pre induratalu Dumnediu se-ni-lu tienu multi fericiti ani pe artistulu Nicolae Popescu impreuna cu familia sa senatosu si fericitu.

Josifu Marta, diaconu.

Societatea academia romana.

Suntemu detori a continú publicatiunilu, incopute in nrulu 93, ale societatei nostre academice din Bucuresci:

III.

b) Premiulu Evangelii Zappa.

Conformu decisiunei societati academice romane din siedintia de la 13 septembrie 1871, pentru cea mai buna lucrare a sup'a formatiunei cuvintelor in limb'a romana prin derivatiune si compositiune, se republica concursulu cu program'a si conditiunile urmatórie:

I. Program'a.

Tractatul va cuprinde:

A.) O parte generale, in care cu esemple luate si din alte limbe in legatura de cumnata cu a nostra, si mai alesu din limbele clasice, se vor defini si explicá principiale formatiuni cuvintelor atatu prin sufisse seu derivatiuni in intielesu mai strinsu, catu al prin prefisse seu compositiune.

B.) O parte speciala, care va avé de obiectu formatiunea prin sufisse a cuvintelor limbei romanesci si care se va intinde:

1. A sup'a formatiunei cuvintelor prin sufisse seu derivatiuni cum: *mor-ariu* (din *móra*), *fericare* (din *feru*), *strim-óra* (din *strimta*), *caru-osu* (din *carne*), *vac-utia* (din *vaca*), *parent-escu* (din *parinte*), etc.

Pentru fie-care sufissu se va stabili prin numeresc esemple: a) la ce genu de cuventu se afige; b) deca are o singura forma, seu mai multe; c) care este intielesulu celu mai generale alu lui; d) cari sunt insemnarile accidentali ce mai pote luá; e) in casurile, in cari intielesulu unui sufissu pare a se atinge cu intielesulu unuia seu mai multoru altoru sufisse, care e diferintia ce le distinge; f) cari din sufisse sunt romanice, cari nu; era la acelea cari, de si romanice, paru prin transformáre fonetice ce a potutu luá, in limb'a nostra, a se departá de corespunditóriele loru in cele alte limbe romanice; se se demustre cu probe indestulatórie acele transformári; g) in fine atatu in respectulu forme, catu si alu intielesulu se vor compará sufissele romanesci cu cele corespunditórie din limb'a latina si din alte limbe sorori.

2. A sup'a formatiunei cuvintelor cu prefisse, seu compositiuni, cum: *ap-punere*, *op-punere*, *des-punere*, *com-punere*, *ne-fientia*, *in-famu*, etc.

Pentru fie-care prefissu, si pururea in comparatiune cu limb'a latina si alte sorori se va stabili prin numerosele esemple: a) la ce genu de cuvinte se pune; care e intielesulu lui generale? b) cari sunt insemnarile speciali si derivato ce mai pote luá? e) care e in fine diferintia de intielesu a unui prefissu, intru catu pare ca se atinge cu intielesulu altui prefissu?

3. A sup'a formatiunei cuvintelor prin compositiunea a daóe cuvinte, cari esprima fie-care unu conceputu bine definitu, cum: *cod-albu*, *batu-jocura*, *bine cuventare*, *lucé-feru*,

casca-gura, *perde-vea*, etc. Cautandu a se stabili, prin comparatiune cu latin'a si cu alte limbe sorori, pana la ce gradu limb'a nostra e susceptibile de asemeni compositiuni, si cari a nume sunt legile si acestoru formatiuni?

II. Conditiuni.

1. Marimea operatulu va fi a aproximativu intre 15—20 cóle de tipariu, formatu octavu ordinariu cu litere garmond.

2. Terminulu concursulu, candu manuscriptele au se vina in cancelari'a societatei academice, 30 iuliu 1874.

Cele venite mai tardiu nu se vor luá in consideratiune.

3. Manuscriptele se cere se fia scrise curatu, legibile si de mana straina, bine legate in fascicule si paginate.

4. In fruntea manuscriptulu va fi scrisa o devisa seu moto in veri ce limba si totu de mana straina.

5. Pe langa manuscriptu se va alaturá si o scrisore inchisa in plicu sigilat cu sigilu fora initialele autorulu, adresata catra Societatea academica si portandu pe adres'a de afora devisa'a manuscriptulu scrisa éra si de mana straina, éra in intru numele autorulu.

6. Manuscriptele se vor censurá si judeca prin sectiunea filologica, care va propune societatei academice in siedintia plenaria premiarea aceluia dintre operatele venite, care va merita premiulu destinatu pentru acosta lucrare.

7. Manuscriptele nepremiate se vor pastra in arhivele societatei pana-ce se vor reclamá de autorii loru ale caroru nume remanu necunoscute, fiindu ea plicurile, ce le vor cuprinde, nu se vor deschide.

8. Premiulu desfutu pentru acosta lucrare din procentele fondulu Evangelii Zappa. este de lei noii 1500.

N. Cretiliescu,
presiedinte.

V. A. Urechia,
secretariu.

Pentru gimnasiulu rom. din Bradu.

Avemu se publicamu:

Zagrabia, 18 dec. n. 1872.

Prestimato dle Redactore! Subscrisii teneri ostasi de regimentulu de infanteria nr. 33, cuprinai de zelulu cultorei nationale si de dorintia d'a contribui si noi dupa potintia intru inaintarea aceleia, din convictiunea ca — fora cultura o natiune nu mai pote se assiste, si unu poporu, ori catu de numerosu se fia, cauta se devina calicu impilat, si se pera ca vai de elu, — intielegendu noi din colonele pretiuiti „Albina“ despre pericululu ce amenintia institutulu de cultura nationala din Bradu, am facutu intru noi o colecta — mica ce e dreptu, dar din inima curata, carea deci in cumpen'a moralei va apesá insemnatu.

Avemu deci onóra a Vi nainta acel sum'a de 6 fl. 50 cr. ce am intrunitu si la cari au contribuit: Teodoru Cozma, serginte 1 fl. 20 cr.; Mihailu Miliciu, conducutoriu si Bas. Jotica, conducutoriu, câte 1 fl.; Vas. Brauciu, serginte, Teod. Marcuti si N. Hautiu, concuocetori, Nic. Rusanda, Jonu Ciupuliga, corporali, si Nic. Mustetiu, câte 50 cr.; Petru Lazereuti, corpor. 20 cr. si N. Olariu, ostasiu 10 cruceri.

Tramitu cu tota onóra

Teodoru Cozma, mp.

NB! Acesti 6 fl. 50 cr. adaugendu-se sumei aretate in nrulu precedente de 190 fl. 71 cr. cu acest'a impreuna, adeca 197 fl. 21 cr. s'au inlocatu in diu'a de ieri in casa de economii, urcandu-se astfelu intréga suma pana acuma intrata si elocata, la 1922 fl. 31 cr. v. a. (Intr'aceea ni mai voss o frumosa colecta din Orade, pre care vom publicá-o in nrulu urmatoriu.)

Redactiunea.

Avisu!

Desi colectiunile marinimose ce dejá s'au efectuitu pentru ajutorarea gimnasiulu romanu din Bradu, nu potu ajunge spre incetarea lipseloru, — pentru ca se nu tienu necontentitu deschise listele, prin ce am disgustá, si pre publicu si potencie scopulu noi lam ajunge — vinu a rogá pe toti acoi domni, cari au binevoitu a se insarcina cu colecte si anca nu le-au administratu noi la diariulu „Albina,“ nici la altu ori care, nici la subscrisulu, asemenea si pe acoi domni cari au binevoitu, a primi si rogari particulari de la noi, — ca pana la 1/13 ianuariu 1873 se binevoiesca a administrá tote daruirile adunate, pentru ca si noi se potemu incheia scot'a regulata.

In nrulu 75 alu diariulu „Albina“ cétindu ca la Redactiunea diariulu „Noulu Currieru romanu“ din Jassi, totu pentru acestu scopu anca atunci s'a fostu adunatu o suma de lei 370, dupa ce acest'a nu se vedu pana acel administrati la destinatiunea loru, cu alte sume ce pote au mai armatu a se versa la acea onorabila Redactiune, rogamu pe stimat'a Redactiune susu numita, ca se ni espedeze sumele adunate, asemenea totu pentru ordinea incheierei scotelu.

Câteva pucine colecte ce mi-au venitu dilele acestea, se vor publicá regulatu ca si cele de mai nainte

Baia-de-Crisiu in 20 dec. n. 1872.

George Scula, avocat.

Concursu.

Statiunea invetiatorésca din comun'a Jersigu, protopop. Jebelului, cottulu Carasiului, prin trecerea fostulu invetiatoriu Danila Popovicu la alta statiune devenindu vacante, pentru implinirea aceleia se publica concursu pana la finea lui decembre a. c. st. vechiu.

Emolumentele sunt: 63 fl. v. a. in bani gat'a, 10 meti de graú, 10 meti de cucurudiu, 50 lb. de elisa, 50 lb. de sare, 11 lb. de luminari, 8 orgii de lemne din cari are a se incaldi si scóla, 2 jugere de pamentu aratori, si cortelu liberu cu 1/2 jugeru de gradina.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati, a-si tramite recursele loru instruite in sensulu statut. org. si adresate comitetulu parochialu — pre on. D. ppteru alu Jebelului Alessandru Joanovicu, in Jebelu.

Jersigu, 1. decembre v. 1872.

Comitetulu parochialu,

in contielegere cu

Alessandru Joanovicu m. p.

1—3

ppterulu tractualu.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scóla confes. gr. or. romana din comun'a Costeiu-de-susu, protopopiatulu Fagetulu, se escrie prin acosta concursu, cu terminu pana in 26 decembre st. v. a. c.

Emolumentele sunt: in bani 73 fl. 50 cr. v. a.; 15 meti de graú; 24 metode cucurudiu; 100 lb. de sare; 100 lb. de elisa; 15 lb. luminari; 10 orgii de lemne; cuartiru liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu, sunt avisati, recursele loru — instruite conformu Statutulu org. si adresate respectivulu comitetu par. — a le tramite rss. d. protopopu din Fagetu, Atanasiu Joanovicu.

Costeiu-de-susu, in 5 decembre 1872.

Comitetulu parochialu.

cu scirea mea:

Atanasiu Joanovicu,

1—3

protopresbiteru

Concursu

Pentru parochia vacanta din comun'a Barbosu, cottulu Carasiului, protopresviteratulu Lugosului, se deschide concursu pana la 1. ianuariu 1873 c. v. Emolumentele sunt: stol'a usuata, si birulu preotiescu de la 135 case, pre cum si 2 sesiuni de pamentu preotiescu.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au de a-si tramite recursele bine intruite si adresate respectivulu comitetu parochialu — la protopresv. Georgiu Pesteanu in Lugosiu.

Barbosu, 3 dec. 1872.

1—3

In co'ntielegere cu dlu protopopu tractualu.

Comitetulu parochialu.

Concursu.

Statiunea invetiatorésca din comun'a Siemlaculu-mare, protopresbiteratulu Versietiuului, cottulu Tomisórei, prin trecerea fostulu invetiatoriu Georgiu Popovicu la alta statiune devenindu vacante, pentru implinirea aceleia se publica concursu pana la finea lui decembre a. c. st. vechiu.

Emolumentele sunt: in bani gata 60 fl. v. a. 18 meti graú, 18 meti cucurudiu, 100 lb. lardu, 50 lb. sare, 12 lb. luminari, 4 orgii de lemne pentru sine, éra pentru scóla 8 orgii de paie, 4 jugere de livéda, cuartiru liberu impreunatu cu una gradina de 800 st. □, asemenea si unu estravilanu de 800 stengeni □.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati, a-si tramite recursele loru instruite in sensulu statutulu organicu, si adresate comitetulu parochialu la pré on. Domnu Joana Popovicu, protopresbiterulu Versietiuului, in Mercina, post'a ultima Varadia, totu de odata se recere ea competentii se se infacisiedie in S. biserica, in vre o domineca seu serbatóre.

Siemlaculu-mare, 25 noembre 1872.

Comitetulu parochialu.

in contielegere cu

Joana Popovicu, m. p.

3—3

protopresbiteru.

Concursu

Se deschide de nou pentru vacant'a statiune invetiatorésca din Ciorda, cott. Carasiului, protopresbit. Biserica-alba. — Emolumentele sunt: in bani gat'a 270 fl. v. a. 2 jugere de pamentu aratori de classa I, 5 orgie de paie, din cari are a se incaldi si scóla; in fine cuartiru liberu de nou edificatu si comodu, cu gradina de legumi. —

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati, a-si tramite recursele procedute cu documentele prescrie in statutulu org. catra dlu protopresbiteru alu Bisericii-albe Josifu Popovicu, in Jamu — pana in 19 decembre a. c. cal. vechiu. Celu-ce va dobandi acosta statiune invetiatorésca va fi indatoratu a dá o suma de 30 fl. v. a. ca proviziune pre fie-care anu invetiatoriuului betranu de 76 ani Vasiliu Goitu.

Ciorda, 27 noembre 1872.

Comitetulu parochialu.

3—3

in co'ntielegere cu dlu protopresb. tract